

Bài Tám

Dòng giống của Đa-vít trở thành Con Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: 2 Sa. 7:12a, 14a;
Mat. 22:41-45; Công. 13:23, 33; La. 1:3-4; 8:29; Khải. 22:16

- I. **“Ta sẽ lập dòng giống con kế vị con...Ta sẽ làm cha người, và người sẽ là con Ta”—2 Sa. 7:12a, 14a:**
 - A. Theo nghĩa đen, *dòng giống con* ở đây chỉ về Sa-lô-môn, con Đa-vít—1 Vua. 5:5; 8:15-20.
 - B. Theo Hê-bơ-rơ 1:5b, trích dẫn 2 Sa-mu-ên 7:14a, dòng giống của Đa-vít thực ra là Christ, Con trưởng của Đức Chúa Trời, Đấng có cả thần tính lẫn nhân tính—Hê. 1:5a, 6.
 - C. *Dòng giống con* trong 2 Sa-mu-ên 7:12a và *con Ta* trong câu 14a ngụ ý rằng dòng giống của Đa-vít sẽ trở thành Con Đức Chúa Trời, tức là dòng giống phàm nhân sẽ trở thành Con thần thượng—La. 1:3-4.
 - D. Lời này về việc dòng giống của Đa-vít trở thành Con Đức Chúa Trời được tiếp tục và phát triển mạnh mẽ trong Tân Ước—Mat. 22:41-45; Khải. 22:16.
- II. **Trong Ma-thi-ơ 22:41-45, Chúa Jesus hỏi câu hỏi lớn nhất trong vũ trụ: “Các ông nghĩ gì về Đấng Christ? Ngài là con của ai?”—c. 42a:**
 - A. Người Pha-ri-si nói Đấng Christ là con của Đa-vít, rồi Chúa hỏi họ vì sao Đa-vít có thể gọi Đấng Christ là Chúa khi Christ là con của ông—cc. 43-45.
 - B. Chúng ta chỉ có thể biết Christ trong linh mình qua sự khải thị của Đức Chúa Trời—c. 43; Êph. 3:5.
 - C. Christ là Đức Chúa Trời; trong thần tính Ngài, Ngài là Chúa của Đa-vít—Mat. 22:43.
 - D. Christ cũng là con người; trong nhân tính Ngài, Ngài là con của Đa-vít—cc. 42, 45.
- III. **Trong Khải Thị 22:16, Chúa Jesus nói: “Ta là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít”:**
 - A. Trong thần tính Ngài, Christ là Cội rễ, tức nguồn, của Đa-vít; trong nhân tính Ngài, Christ là Dòng dõi, tức kết quả, của Đa-vít.
 - B. Christ là Chúa, tức là Cội rễ của Đa-vít, và Ngài cũng là con, tức chồi, của Đa-vít, tức là Dòng dõi của Đa-vít; giống như *Dòng dõi của Đa-vít* nói lên rằng Chúa là con người và Ngài ra từ Đa-vít, thì cũng vậy, *Cội rễ của Đa-vít* chỉ ra rằng Ngài là Đức Chúa Trời và Đa-vít ra từ Ngài.
 - C. Trong Khải Thị 22:16, chính Christ xưng nhận rằng Ngài là con người mà cũng là Đức Chúa Trời, Ngài có cả bản chất phàm nhân lẫn bản chất thần thượng.
- IV. **Trong Công vụ các Sứ đồ chương 13, Phao-lô nói rằng từ dòng giống của Đa-vít, “Đức Chúa Trời đã theo lời hứa mà đem đến cho dân Israel một Đấng cứu rỗi là Jesus” (c. 23), và “Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm**

hoàn toàn lời hứa này...bởi việc khiến Jesus sống dậy, như cũng có chép trong Thi thiên thứ nhì: ‘Con là Con Ta; ngày này Ta đã sinh Con’” (c. 33):

- A. Trong các câu 32 và 33, chúng ta thấy rằng Đấng Christ là Con trưởng của Đức Chúa Trời được hứa với các tổ phụ, và Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm lời hứa này bằng cách khiến Jesus sống dậy.
 - B. Phục sinh là sự sinh ra đối với con người Jesus:
 - 1. Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh ra trong sự phục sinh để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời giữa nhiều em—La. 8:29.
 - 2. Ngài vốn là Con độc sinh của Đức Chúa Trời từ cõi đời đời—Gi. 1:18; 3:16.
 - 3. Sau khi nhục hóa, qua sự phục sinh, Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh ra trong nhân tính để là Con trưởng của Đức Chúa Trời—Hê. 1:6.
 - C. Phao-lô có thể nhìn thấy sự phục sinh của Chúa trong Thi Thiên 2:7: “Con là Con Ta; / Ngày nay Ta đã sinh Con”:
 - 1. Phao-lô đã áp dụng từ *ngày nay* là ngày Chúa phục sinh.
 - 2. Điều này có nghĩa là sự phục sinh của Christ là sự sinh ra của Ngài để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời.
 - 3. Jesus, Con Loài người, được sinh ra làm Con Đức Chúa Trời qua việc được làm cho sống dậy từ kẻ chết; do đó, việc Đức Chúa Trời khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết là Ngài sinh Christ ra để làm Con trưởng của Ngài—Công. 13:33.
 - D. Qua sự nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời đã mặc lấy nhân tính và trở thành Thân–nhân (Gi. 1:14, 18; Lu. 1:35); sau đó trong sự phục sinh, Thân–nhân này đã được Đức Chúa Trời sinh ra để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời (Công. 13:33; Hê. 1:6; La. 8:29):
 - 1. Trước khi nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời không có bản chất phàm nhân; Ngài chỉ có bản chất thần thượng.
 - 2. Trong sự phục sinh, Con trưởng của Đức Chúa Trời vừa có bản chất phàm nhân vừa có bản chất thần thượng.
 - E. Qua sự phục sinh của Ngài, Christ đã được sinh ra làm Con trưởng, và đồng thời, tất cả tín đồ của Ngài cũng được sinh ra làm nhiều con của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:3; Hê. 2:10:
 - 1. Giữa nhiều con này, chỉ có Con trưởng là Con độc sinh của Đức Chúa Trời—Gi. 1:18; 1 Gi. 4:9.
 - 2. Trong nhân tính được phục sinh của Ngài, Con độc sinh này của Đức Chúa Trời cũng chính là Con trưởng của Đức Chúa Trời—La. 8:29.
 - 3. Con trưởng có cả thần tính lẫn nhân tính, và chúng ta, tín đồ của Ngài là nhiều con của Đức Chúa Trời, cũng vừa sở hữu bản chất phàm nhân vừa sở hữu bản chất thần thượng—2 Phi. 1:4.
- V. Chúng ta cần biết Christ trong sự phục sinh của Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời trong quyền năng với bản chất phàm nhân của Ngài—La. 1:3-4:**
- A. Trước khi nhục hóa và phục sinh, Christ đã là Con Đức Chúa Trời, tức Con độc sinh—Gi. 1:18; 3:16.
 - B. Mặc dù trước khi nhục hóa, Christ đã là Con Đức Chúa Trời rồi nhưng Ngài vẫn cần được minh định là Con Đức Chúa Trời qua sự phục sinh vì bởi sự nhục

hóa, Ngài đã mặc lấy bản chất phàm nhân, là điều không liên quan gì đến thần tính—1:1, 14; La. 8:3:

1. Sau khi Con Đức Chúa Trời nhục hóa, bản chất thần thượng của Ngài đã được xác thịt che đi.
 2. Trong thần tính của Ngài, Christ đã là Con Đức Chúa Trời rồi, nhưng phần của Ngài là Jesus với bản chất phàm nhân, được sinh bởi Ma-ri thì không phải là Con Đức Chúa Trời—Lu. 1:31-32, 35.
 3. Bởi sự phục sinh, Christ đã thánh hóa và nâng cao bản chất phàm nhân của Ngài, tức nhân tính của Ngài, và Ngài đã được minh định ra từ sự phục sinh là Con Đức Chúa Trời với bản chất phàm nhân này; theo ý nghĩa này, Ngài đã được sinh ra làm Con Đức Chúa Trời trong sự phục sinh của Ngài—La. 1:3-4; Công. 13:33; Hê. 1:5.
 4. Việc minh định Con Đức Chúa Trời này là “trong quyền năng”, tức quyền năng phục sinh của Christ, thực tại của điều này là Linh—La. 1:4; Phil. 3:10; Êph. 1:19-20.
- C. Qua sự minh định trong sự phục sinh, Christ, Đấng đã là Con Đức Chúa Trời trước khi nhục hóa, đã trở nên Con Đức Trời theo cách mới—La. 1:4:
1. Trước khi nhục hóa, Ngài là Con Đức Chúa Trời chỉ với thần tính; qua sự phục sinh, Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời với cả thần tính lẫn nhân tính—c. 4.
 2. Nếu Christ không mặc lấy bản chất phàm nhân thì Ngài đã không cần được minh định là Con Đức Chúa Trời, vì trong thần tính của Ngài, Ngài đã là Con Đức Chúa Trời rồi, thậm chí từ cõi đời đời—Gi. 1:18; 17:5.
 3. Vì đã mặc lấy nhân tính qua sự nhục hóa nên Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời với nhân tính trong sự phục sinh—1:14; La. 8:3; 1:3-4; Hê. 2:14:
 - a. Là Con được minh định của Đức Chúa Trời, Christ có hai bản chất, thần tính và nhân tính; nhân tính mà Ngài hiện có không phải là nhân tính thiên nhiên mà là nhân tính đã được nâng cao trong sự phục sinh—La. 1:4.
 - b. Thậm chí bản chất phàm nhân của Christ cũng đã được minh định là Con Đức Chúa Trời, vì Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời với cả thần tính lẫn nhân tính.
- D. Sự minh định Christ là Con Đức Chúa Trời với nhân tính là “theo Linh thánh biệt”—c. 4:
1. Linh thánh biệt là thể yếu sự sống bên trong Chúa Jesus; khi Ngài sống trên đất trong xác thịt, Ngài đã có thể yếu này bên trong—Mat. 1:18, 20; Lu. 1:35.
 2. Khi Chúa Jesus được phục sinh từ giữa kẻ chết, Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời trong quyền năng bởi sự phục sinh theo Linh thánh biệt vốn ở trong Ngài—La. 1:4.
 3. Bây giờ, Ngài là Con Đức Chúa Trời theo cách còn tuyệt vời hơn trước, vì bây giờ Ngài có cả bản chất thần thượng lẫn bản chất phàm nhân đã được phục sinh, biến đổi, nâng cao, vinh hóa, và minh định—6:4; Lu. 24:26; Gi. 17:5; Công. 3:13.

E. Chúng ta cần kết nối La Mã 1:3-4 với 8:29:

1. Qua sự nhục hóa, đóng đinh và phục sinh của Ngài, Christ, tức Con Đức Chúa Trời, đã trở nên Con trưởng, và nhiều con, là các anh em của Christ, đều đang được đồng hóa theo hình ảnh Ngài—Hê. 2:10-11; La. 8:29.
2. Trong La Mã 1:3-4, Christ, tức Con Đức Chúa Trời, là nguyên mẫu, trong khi trong 8:29, nhiều anh em là những người đã được “sản xuất hàng loạt” từ nguyên mẫu này và bởi được cứu trong sự sống mà họ sẽ được đồng hóa theo hình ảnh của Con trưởng.
3. Điều này đem chúng đến ta vấn đề thần hóa và ngụ ý rằng ý định của Đức Chúa Trời trong gia tể của Ngài là làm cho chính Ngài trở nên con người hầu cho trong Christ, chúng ta, tín đồ trong Christ và con cái của Đức Chúa Trời, có thể trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, trong bản chất và trong cấu tạo (nhưng không trong Thần cách); một ngụ ý như vậy là điều cực kì vĩ đại, và cuối cùng, Kinh Thánh sẽ tổng kết vấn đề này—c. 29; 1:3-4; Gi. 1:1-13; 1 Gi. 3:1; Khải. 21:2, 10-11.